

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **FULGUR BATTMANN, spol. s r.o.**, se sídlem Svitavská 839/39, Brno, zast. JUDr. Janem Paroulkem, advokátem se sídlem Čelakovského 1859/6, Blansko, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 12. 2014, č. j. 33992/14/5200-11431-711360, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 3. 11. 2016, č. j. 62 Af 24/2015 – 110, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 18. 12. 2014, č. j. 33992/14/5200-11431-711360. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj ze dne 10. 9. 2013, č. j. 3050343/13/3003-24903-707521, kterým byla stěžovatelce doměřena daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2008 vyšší o 724 500 Kč, přičemž současně vznikla stěžovatelce ze zákona povinnost uhradit penále podle § 37b odst. 1 písm. a) zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 264 odst. 13 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, ve výši 144 900 Kč.

[2] Stěžovatelka požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Svoji žádost odůvodnila tím, že povinnost uhradit dodatečně vyměřenou daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2008 a penále byla uložena nesprávně a v rozporu se zákonem. Tvrdí, že její zisk za rok 2015 byl před zdaněním 1 360 000 Kč a uvádí, že na základě dvou platebních výměrů uhradila dlužné pojistné ve výši 359 600 Kč a 154 124 Kč a současně splácí kontokorentní úvěr ve výši 4 945 000 Kč a revolvingový úvěr ve výši

7 000 000 Kč. Argumentuje tím, že na jednorázové zaplacení mnohasetisícové částky nemá finanční prostředky. Její úhrada by pro ni mohla mít velmi nepříznivé (až likvidační) důsledky. Nevylučuje ani nucené omezené podnikatelské činnosti. Poukazuje na fakt, že v současné době má 32 zaměstnanců. Dále uvádí, že přiznání odkladného účinku nevznikne třetím osobám újma nepoměrně větší, než je jí hrozící újma. Jediným subjektem, kterého se přiznání odkladného účinku dotkne, je stát. Součet vyměřené daně z příjmu právnických osob a penále ale nepředstavuje v souhrnu celkových příjmů státu tak závažnou újmu, která by mohla jakkoliv ohrozit jeho fungování. K návrhu na přiznání odkladného účinku přiložila Výkaz zisku a ztráty za rok 2015 a Rozvahu za rok 2015.

[3] Na výzvu učiněnou soudem ze dne 3. 1. 2017 k doplnění celkové finanční situace za účelem komplexního posouzení tvrzené ekonomické situace předložila výpis z účtu vedeného u Československé obchodní banky, a. s. (dále jen „ČSOB“), ze kterého je zřejmé zaplacení tvrzeného dlužného pojistného na základě platebního výměru vydaného Městskou správou sociálního zabezpečení ve výši 359 600 Kč datované k lednu 2016. Na základě výše uvedeného výpisu z účtu doložila i zaplacení tvrzeného pojistného na základě platebního výměru vydaného Všeobecnou zdravotní pojišťovnou ČR, Územní pracoviště Brno, stejné informace vyplývají i z přiloženého hromadného příkazu k úhradě s datem 18. 1. 2016. K existenci kontokorentního úvěru doložila smlouvu o úvěru č. 0944/07/5124 poskytnutého ČSOB do výše úvěrového limitu 5.000 000 Kč; k existenci revolvingového úvěru smlouvu o úvěru č. 0946/07/5124 poskytnutého ČSOB do výše úvěrového limitu 5.000 000 Kč i s dodatkem č. 6 k této smlouvě, ve kterém je výše čerpání původního revolvingového úvěru zvýšena na částku 7.000 000 Kč. Dodala také přehled pohybů na účtu ČSOB za měsíc prosinec 2016 ke kontokorentnímu úvěru s konečným zůstatkem - 4.965 354,84 Kč a přehled pohybů na účtu ČSOB za měsíc prosinec 2016 k revolvingovému úvěru s konečným zůstatkem -5.200 000 Kč i celkovou rekapitulaci za prosinec 2015.

[4] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku vyjádřil tak, že přiznání odkladného účinku má zcela mimořádný charakter a zásadní význam, neboť jím dochází k prolomení vykonatelnosti rozhodnutí správního orgánu, proto je možné ho přiznat jen v odůvodněných případech. Odkazuje na závěry uvedené v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 12. 2012, č. j. 2 Afs 69/2012 – 114, s tím, že pokud stěžovatelka jednoznačně neprokáže naplnění zákonných důvodů, je Nejvyšší správní soud nucen návrh zamítnout. Poukazuje také na fakt, že existence nebezpečí újmy musí být aktuální, což stěžovatelka nedokládá, neboť podle předložených listin datovaných k 31. 12. 2015 není možné zjistit výši jejího majetku a závazků ke dni podání návrhu na přiznání odkladného účinku. Současně by v daném případě mohl být dotčen veřejný zájem, tj. zájem státu a společnosti na řádném a včasném výběru vyměřených resp. doměřených daňových povinností. Z těchto důvodů nesouhlasí s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti.

[5] Kasační stížnost nemá podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

pokračování

[6] Při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je proto třeba, aby se soud primárně zaměřil na zkoumání, zda stěžovatelka uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nepoměrně větší újmy její osobě oproti jiným. Tyto skutečnosti jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatelka, která musí konkretizovat, jakou újmu by pro ni znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést jejich intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozhodnutím krajského soudu obává, by pro ni byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[7] Po výzvě učiněné soudem byly stěžovatelkou dne 11. 1. 2017 dodány smlouvy svědčící o existenci tvrzených úvěrů, stejně jako o výši aktuálních dlužných částech na obou úvěrových účtech. Žádným způsobem však nebyla doložena aktuální finanční situace stěžovatelky, aby z ní soud mohl při posuzování návrhu vycházet. Výpis z účtu u ČSOB je pouze za období leden 2016 (od 1. 1. do 31. 1. 2016) a jde jen o dvě strany z celkového počtu 32 stran. Tuto listinu nelze považovat ani za aktuální, ani za kompletní. Smlouvy o úvěrech uzavřené 22. 3. 2007 jsou doloženy aktuálním výpisem z účtů, ale to pouze za jeden měsíc, konkrétně prosinec 2016, proto z nich nelze určit výši pravidelných měsíčních splátek. Z předložených listin nelze žádným způsobem posoudit aktuální celkovou finanční situaci stěžovatelky a ověřit tak její tvrzení ohledně hrozící újmy.

[8] Nejvyšší správní soud dodává, že není povinen ani oprávněn za stěžovatelku dovozovat či dohledávat skutečnosti, které by dokládaly, že jí může v důsledku výkonu či jiných právních následků napadeného rozsudku krajského soudu vzniknout újma.

[9] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené vyhodnotil, že stěžovatelka neprokázala existenci podmínek pro přiznání odkladného účinku stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Z tohoto důvodu nebylo možno odkladný účinek kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. přiznat.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. února 2017

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu